

عنوان مقاله:

برآورد ضریب همخونی و اثرات آن بر زنده مانی بره در جمعیت های مختلف گوسفند

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای علوم دامی ایران، دوره 7، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد الماسی - دانشگاه بوعلی سینا همدان

امیر رشیدی - دانشگاه کردستان

محمد رزم کبیر - دانشگاه کردستان

محمد مهدی غلام بابائیان - دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر داده های ۱۴۰۳، ۶۲۱۵، ۳۵۸۸ و ۶۱۴۰ راس بره از نژادهای بلوچی، ایران بلک، ماکوئی و زندی برای برآورد ضریب همخونی و اثرات آن بر صفت زنده مانی استفاده شد. تعداد رکوردهای مورد استفاده برای آنالیز صفت زنده مانی در نژادهای فوق به ترتیب ۱۰۷۹۳، ۴۸۲۶، ۳۵۸۸ و ۶۱۴۰ بودند. جمعیت همخون در نژاد بلوچی، ایران بلک، ماکوئی و زندی به ترتیب ۶۳/۱۷، ۲۵/۵۸، ۸۸/۴ و ۳۲/۳۶ درصد از جمعیت کل را تشکیل دادند. میانگین ضریب همخونی کل جمعیت و جمعیت همخون در نژاد بلوچی به ترتیب ۶۶/۰ و ۷۳/۳ درصد، در نژاد ایران بلک به ترتیب ۵۹/۴ و ۹۰/۷ درصد، در نژاد ماکوئی به ترتیب ۲۵/۰ و ۸۶/۴ درصد و در نژاد زندی به ترتیب ۲۲/۱ و ۶۱/۳ درصد بودند. میانگین زنده مانی در نژادهای بلوچی، ایران بلک، ماکوئی و زندی به ترتیب ۱۱/۸۹، ۴۴/۸۴، ۴۰/۹۰ و ۳۷/۸۷ درصد برآورد شد. میانگین ضریب همخونی در سال های مورد مطالعه برای هر چهار نژاد روند افزایشی داشت. تجزیه و تحلیل اثر همخونی بر صفت زنده مانی با روش حداکثر درستمایی محدود شده با استفاده از ۱۲ مدل حیوانی انجام گرفت. ضریب تابعیت زنده مانی از همخونی در نژادهای بلوچی، ایران بلک، ماکوئی و زندی با بهترین مدل به ترتیب ۲۶/۰±۱۱/۰، ۳۵/۰±۱۱/۰، ۲۵/۰±۱۲/۱ و ۴/۰±۲۰/۰ درصد برآورد شد، که این ضرایب برای نژادهای بلوچی و ایران بلک از نظر آماری معنی دار بوده ولی برای نژادهای زندی و ماکوئی معنی دار نبود. در نتیجه به منظور جلوگیری از افزایش اثرات زیان آور ناشی از همخونی باید با حذف آمیزش های خویشاوندی بسیار نزدیک و افزایش آمیزش های دور، همخونی را در این گله ها مدیریت کرد.

کلمات کلیدی:

پسروی ناشی از همخونی، زنده مانی، نژاد ایران بلک، نژاد بلوچی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1421005>

